

[Brorsen.]

dene og dels i et Interview med Statsministeren, har den sidstnævnte ikke ret meget at anføre i Anledning af Valget. En lille Bebrejdelse til Ungdommen er der i hans Udtalelser, som efter hans Mening ikke i tilstrækkelig Grad har sluttet op i Rækkerne — og dermed mener han jo i de socialdemokratiske Rækker. Ja, saa var der naturligvis ogsaa Regnen, der sikkert forhindrede adskillige i at komme til Valgurnerne for at stemme socialdemokratisk. Tænk, at de er kommet saa vidt i Socialdemokratiet, at man nu ogsaa medtager Regnen som Undskyldning for et daarligt Valgresultat! Er de socialdemokratiske Vælgere efterhaanden blevet saa sarte, altsaa meget sartere end de andre Partiers Vælgere? Ja, man skulde næsten tro det. Og saa er der endelig Stemmesedlens Længde. Nu skal det altsaa i Fremtiden foregaa paa tværs, og saa maa man jo se, om Resultatet bliver bedre — jeg tvivler meget stærkt derpaa.

Nu kan Partiet naturligvis sige: Det, at en Venstremand udtaler sig paa denne Maade, interesserer os i og for sig ikke saa meget; han er jo politisk Modstander, og derfor vil jeg ogsaa fremføre et lille Citat af en af Socialdemokratiets allernærmeste Medarbejdere, en æret Landstingsmand, der hedder Gunnar Fog-Petersen. Han skriver om Socialdemokratiets Valgnederlag følgende — Formanden giver mig forhaabentlig Tilladelse til at citere et Par Linier —:

„Hvis Partiet maa betræde den dalende Kurves Stier, skyldes det ikke en Svigten hos Vælgerne, men blot at den dødelige Afgang blandt de ældre ikke modsvares af en Ungdom, som har Lyst til at gaa i de gamles Fodspor.“

Og der fortsættes i „Tidens Stemme“ — det er derfra jeg citerer — lidt mere ondskabsfuldt, idet vedkommende Skribent taler om de gamle Socialdemokrater. Han nævner bl. a. den 70-aarige Hans Nielsen, som vistnok blev 70 Aar den Dag Artiklen stod i Bladet, og Hørdum, K. M. Klausen, ja, selve Stauning:

„De har gjort det godt, disse gamle Socialdemokrater, og med deres Erfaring danner de den bedste Modvægt mod de Teoretikere og Fusentaster, som endnu ikke har lært, at man ikke skal skræve længere, end Bukserne kan holde.“

Nu kan man naturligvis ikke vide, hvem han med disse Teoretikere og Fusentaster har tænkt paa, men mon han alligevel ikke har haft i Tankerne de Godtfolk, der, da de skulde til Valg, hængte deres smaaborgerlige politiske Klædning i Skabet og iførte sig den socialistiske Fæstdragt, idet de samtidig ringede med de berygtede Døds-klokker over den private Ejendomsret? Jeg forstod paa de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nu fremsatte, at denne Ringning skal fortsættes, og det skal vi ikke have det mindste imod. Ring De blot væk! Jeg er overbevist om, at jo mere man ringer med disse Døds-klokker, des større Sandsynlighed er der for, at vi vil faa Held med os ved det Valg, vi nu gaar i Møde.

Jeg vil dernæst sige, at Venstre jo kan være tilfreds med Valget, da Partiet gik frem i Stemmetal og Mandater. I Valget ligger der for os en Opmuntring, idet alle Spaadomme om Venstres Tilbagegang blev gjort til Skamme. Jeg beder om, at man lægger Mærke til, at i mange Byer og Stationsbyer har Venstre haft en betydelig Fremgang i Stemmer, og jeg mener derfor, at vi med Rette kan kalde os et Folkeparti. Vi har kaldt paa Frisindet inden for saavel Borgerstanden som Bondestanden og har haft den Tilfredsstillelse, at Tusinder af Vælgere, flere end ved Valget i 1935, har sluttet op i vore Rækker.

Det karakteristiske ved Valget er altsaa, at Socialdemokraterne er trængt tilbage, og dernæst kan jeg nævne, at Interessen for de fleste af Smaapartierne har været yderst ringe. Jeg skal slet ikke opholde mig ved de Partier, der ikke fik nogen Repræsentation; men hvad mener man om Retsforbundet og Bondepartiet, ikke mindst det sidste paa Baggrund af de brovtende Udtalelser, som det rejste rundt med paa Møderne, idet det jo navnlig var Venstre, som Partiet forsøgte at angribe. De mente, at de skulde gøre store Erobringer, og hvad blev det saa til? Ja, fire Mandater i Stedet for fem — saa Fremgang kan der i alt Fald ikke være Tale om. Hvis Partiet nu vilde bære sig ad som fornuftige Folk, skulde det efter min Mening hurtigst muligt afvikle sit politiske Foretagende og trække sig tilbage i forholdsvis god Orden, medens det endnu er Tid. Jeg tror, at Valget maa